

ŠTEVILKA 5 NOVEMBER 2019

TÀBOR

tema meseca

PROSTOVOLJSTVO

••• Ko prejmem
modro rutico ...

••• Prostovoljstvo
– moj optimalni
prostor učenja

KAZALO

REVIJA TĀBOR

Odgovorna urednica:
Metoda Zalar

Glavna urednica:
Suzana Podvinšek

Urednik fotografije:
Matic Pandel

Urednica ilustracij:
Maša Pušnik

Lektoriranje:
Neža Marija Slosar

Ožji sodelavci: Jaka Bevk, Pina Maja Bulc, Jovana Đukić, Maja Kramar, Frane Merela, Tina Mervic, Katarina Miklavc, Maks Evgen Obelšer, Tadeja Pretnar, Anja Slapničar, Iva Štefanija Slosar, Zala Šmid, Pika Vrčkovnik, Metoda Zalar, Nik Žnidaršič

Oblikovanje:
Petra Grmek in Miha Maček (Reakcija)

Grafična priprava:
Igor Bizjak

Fotografija na naslovnici:
Domen Hauko

Fotografija na zadnji strani:
Žiga Debevc

Naslov uredništva:
revija.tabor@taborniki.si

Izdajatelj: Zveza tabornikov Slovenije, Einspielerjeva 6, Ljubljana

Naklada: 7400

Revija Tabor prejmejo vsi člani Zveze tabornikov Slovenije s poravnano letno članarino. Članarina in prejemanje revije sta vezana na koledarsko leto (januar-december).

Revija je vpisana v razvid medijev Ministrstva za kulturo RS pod zaporedno številko 792.

ISSN 0492-1127

Revija Tabor sofinancirajo:

STRANI ORGANIZACIJE

- 4 Srce tabornišтва smo
prostovoljci

MEDVEDKI IN ČEBELICE

- 6 Čas praznovanja

GOZDOVNICI IN GOZDOVNICE

- 12 Ko prejmem modro rutico,
lahko postanem prostovoljec

ZA BOLJŠI JUTRI

- 18 Kako ustvarjamo mir po svetu

UJEMI ZNANJE

- 24 Na vrtu prostovoljstva
26 Zakaj spremljati vložek
prostovoljskih ur
27 Kaj mi je dalo tabornišтво?

VSEMU BOMO KOS

- 29 Prostovoljstvo – moj optimalni
prostor učenja

BREZ MEJA

- 33 Taborniki v tujini

KNJIGOŽER IN FILMO LJUB

- 37 *Umrli bi zate* in druge
izgubljene zgodbe

POLETNA TABORNIŠKA ZGODBA

- 38 Še vedno svetimo

JEZIKOVNA DROBTIN'CA

- 40 Napotki za pisanje voščil

RAZVEDRILLO

- 41 Pobarvanka
42 Besedna mreža
43 Pesmarica
44 Strip

Ko smo stari 16 let in si prislužimo modro rutico, še bolj prevzamemo odgovornost za svoje znanje in aktivnosti. Takrat začnemo sami ustvarjati svoj taborniški program.

Kaj nas žene, da postanemo prostovoljci? Kaj nam omogoči, da prostovoljci ostanemo? In kako na tej poti (po)skrbimo zase?

Prvo leto prenovljene revije Tabor

Česa neki se ljudje najbolj bojijo?

Novega koraka, nove, lastne odločitve se najbolj bojijo ...

(F. M. Dostojevski – Zločin in kazen)

Toda taborniki smo strašno pogumni, novosti in spremembe nas pač ne prestrašijo. Zato smo se pred kakim letom pogumno podali v prenovo revije, ki jo ta trenutek držiš v rokah, in kot je pri nas navada, seveda nismo naredili samo ene spremembe, recimo zamenjali oblikovanja. O, ne, ko se začne bliskati v kreativnih glavah in začnemo prepletati lepoto z uporabnostjo ... se rodijo super ideje, s katerimi pa običajno pride več dela, kot smo najprej mislili.

In tako je revija dobila čisto nov izgled, hkrati se je spremenil tudi njen namen - postala je super orodje za delo v vodu in širše v taborniški organizaciji. Nekatere

stare vsebine smo preselili na splet, nekatere smo preoblikovali, nekatere še čakajo, da se v novi obliki pojavijo na katerem od kanalov. Vse to pa pomeni, da se je spremenil tudi proces nastajanja revije. Nastala je širša uredniška ekipa, ki je preplet vseh komisij, dobili smo spletnega urednika, povezujemo splet, tisk itn. A niso naši prostovoljci zakon?!

Vse opisano se seveda ni zgodilo čez noč. Bilo je naporno, a navdihujoče leto, polno iskric, zamisli in preobratov, tudi kaka solza se je utrnila tu in tam. Danes lahko rečem, da se je splačalo in da sem ponosna na vse, ki so del procesa. Hvala!

Zala Šmid,
načelnica za odnose ZTS z javnostmi

Srce taborništva smo prostovoljci

Besedilo in foto: Eva, Anja, Katarina, Zala, Gregor in Nicolas

"Pridni fantje, kurijo ognje, delajo piščalke in se hranijo s koreninicami," tabornike opišejo dekleta v filmu *Gremo mi po svoje*. Ja, kdor nas gleda od zunaj, nas verjetno res lahko tako opiše (čeprav še zdaleč nismo samo fantje), a mi in vsi, ki so taborništvo doživeli, vemo, da smo mnogo več. Taborniki smo prava šola za življenje in način življenja. A te šole ni brez prostovoljcev, ki (so)ustvarjamo program za najmlajše člane.

5. DECEMBER JE MEDNARODNI DAN PROSTOVOLJSTVA

Organizacija združenih narodov je ta dan razglasila na 40. seji zdaj že daljnega leta 1985. A samo en dan ni dovolj – niti za širjenje ideje prostovoljstva in navduševanje novih ljudi za opravljanje te dejavnosti, niti za zavedanje pri prostovoljcih, kako plemenito delo opravljamo. Naše delo namreč poteka vsak dan, sedem dni na teden, 365 dni na leto. Za vse prostovoljce je pravzaprav kar vsak dan peti december.

VSI SMO TABORNIKI

Zveza tabornikov Slovenije nismo le člani izvršnega odbora, delovnih teles ter komisij. Tudi ne le zaposleni v strokovni službi. Ne, Zveza tabornikov smo prav vsi taborniki v Sloveniji in zamejstvu, od najmlajših murnov z rumeno rutico do vijoličnih grč. Skupaj smo v tem letu ustvarili toliko nepozabnih trenutkov, da za naštevane vseh v reviji *Tabor* ne bi bilo dovolj prostora.

NAŠE TABORNIŠKO LETO

Dovolite nam, da vas na kratko popeljemo skozi nekaj naših skupnih utrinkov zdaj že skoraj preteklega leta 2019:

- več kot 3000 otrok je z nami doživelo poletno taborjenje;
- skoraj 200 mladih udeležencev odprave na jamboree je bogatejših za mednarodno skavtsko izkušnjo in druge svetovljanske dogodivščine;
- več kot 100 posameznikov je pridobilo nova znanja na specialističnih tečajih in Megamodulu;
- skoraj 40 načrtovalcev je širilo svoja obzorja na tečaju Wood Badge;
- na 8 vodniških tečajih se je kalilo več kot 120 novih vodnikov;
- skupaj s katoliškimi skavti smo organizirali mednarodni izobraževalni dogodek The Academy, ki se ga je udeležilo 220 mladih iz 48 evropskih držav;
- letošnjega državnega mnogoboja se je udeležilo 420 tabornikov, republiškega orientacijskega tekmovanja pa skoraj 300;
- lotili smo se celovite analize taborniške literature in aktivnosti za posodobitev ter razvoj novih orodij za naše delo;
- intenzivno delamo na projektu za priznavanje in nagrajevanje prostovoljcev;
- pripravili smo vprašalnik, ki meri kazalnike kakovosti delovanja rodov in bo po fazi pregleda na voljo celotni taborniški javnosti;
- prav tako so v fazi dopolnjevanja pri prijavljenih rodovih tabele stopnjevanja znanja za delo z otroki;
- začeli smo proces celovitega pregleda vodniških tečajev z namenom usklajevanja ciljev in prenove kurikula;
- razvili smo novi taborniški spletni portal stencas.si;
- celovito smo prenovili revijo *Tabor* – ne le oblike, predvsem vsebino, kjer smo povezali vse resorje z namenom, da pripravimo orodje za delo in dodatno podporo vsem članom;
- mnoge torbe tabornikov nosijo čisto prve zvezke s taborniškimi motivi;
- podprli smo številne pobude in aktivnosti drugih organizacij;
- na dveh TEDx dogodkih smo delili svoje poglede in izkušnje za življenje, pridobljene prek taborništva;
- predvsem pa smo skupaj poskrbeli za izpolnjujoče in izkušnje polno življenje tisočih mladih (in malo manj mladih) tabornikov. 😊

Seznam vsega, kar smo taborniki organizirali, pripravili in ustvarili v enem letu, je seveda veliko daljši. Tako dolg, da ga ni mogoče spraviti na teh 48 strani. Vsak izmed več kot sedemdesetih rodov zveze namreč vsak dan predaja izkušnje in znanje ter čara najbolj nepozabne dogodivščine za svoje člane. Od taborjenj, zimovanj, jesenovanj do izletov, orientacijskih tekmovalj in kulturnih dogodkov ... spisek je nepregleden in noro raznolik. Mogoče kot izvršni odbor ne vemo, kaj točno kateri rod kdaj počne, a verjemite, da vidimo učinke. Jasno nam je, da rodovi delajo dobro, saj na večjih dogodkih in izobraževanjih vidimo vedno nove obraze, slišimo vedno nove zgodbe in vidimo, kako številke rastejo.

Tudi ko se oziramo v prihajajoče mesece, vidimo veliko svetlobe in poti, ki vodijo naprej, navzgor. Veselimo se vseh novih zgodb, ki jih bomo pisali, in starih, ki se nadaljujejo tudi v prihodnjem letu.

HVALA!

Spoštovane prostovoljke, spoštovani prostovoljci. Ob zaključku koledarskega leta se lahko brez sramu ozremo v preteklo leto in uvidimo, da je naš skupni letni pridelek zares izjemen. Če se poigramo s številkami in naše prostovoljsko delo ovrednotimo v denarju – v širši taborniški organizaciji (rodovi, območja, zveza) vsi prostovoljci skupaj letno opravimo za več milijonov evrov prostovoljskih ur. S tem denarjem bi lahko ... ja, lahko bi storili marsikaj, naše delo ima res veliko energijo. Upamo, da se tako kot mi tudi vi zavedate, da s tem vložkom v resnici počnemo nekaj izjemnega in opravljamo zares veliko delo: vzgajamo mlade v odgovorne, solidarne, angažirane in avtonomne posameznike, s katerimi se bomo skupaj še naprej borili za lepši jutri vseh!

Hvala vam za trud na našem taborniškem vrtu, hvala za pridelek! Lahko smo ponosni nase.

Eva, Anja, Katarina, Zala, Gregor in Nicolas

ČAS PRAZNOVANJA

Besedilo: Maja Kramar, ilustracije: Petra Grmek

Prihaja december in z njim povezana praznovanja. A nimamo vsi enakih življenjskih možnosti in priložnosti, da bi mizo napolnili z vsemi dobrotami. Veliko družin živi v pomanjkanju oz. drugače od večine.

... ZASPAL, ZASPALA NA MRZLIH TLEH.

Različne življenjske razmere po svetu

V prejšnji številki revije *Tabor* je bila predstavljena zgodba Firasa, ki je z družino prišel iz Konga in si pri nas ustvaril prijetnejše življenje. A nekateri te priložnosti nimajo in so obsojeni na življenje v revščini in nevarnih razmerah (nasilje, vojna, izkoriščanja, brez pravic (predvsem) žensk ...). Veš, da ima na svetu več ljudi mobilni telefon kot možnost stranišča na splakovanje? Nekateri morajo prehoditi kilometre dolgo pot, da pridejo do pitne vode, ogromno ljudi živi v blatnih ali barakarskih hišah in spi na tleh. Zaradi takšnih razmer veliko ljudi umre, predvsem otrok. Veliko otrok tudi že od malega dela, da lahko preživi, v šolo ne morejo hoditi.

... HODIL, HODILA PO VODO.

PREDSTAVLJAJ SI:

Sediš v tovarni, kjer ure in ure izdeluješ igrače, s katerimi se ne moreš igrati, na stranišče greš lahko le enkrat v osmih urah, če zaspiš, pa hitro izgubiš delo in seveda plačilo. Tvoja družina je tako revna, da kljub vsemu delate v tako groznih razmerah. Dan za dnem, leto za letom ...

Pod ilustracijo zapiši, kako bi se počutil, počutila, če bi ...

... DELAL, DELALA V TOVARNI.**... ČE EN DAN NE BI JEDEL, JEDLA.**

In različne življenjske razmere pri nas

Bliža se zima, dnevi so daljši in hladnejši tudi pri nas. Pred kratkim so se zaključile krompirjeve počitnice. Nekateri prijatelji so bili v toplicah, na morju in izletih. Drugi so doma pomagali pri pripravah na zimo. Tretji so bili večino časa sami doma, saj so bili starši v službi ... Nekateri od vas bodo v decembru med prazniki kam odpotovali, šli na predstave, bili na obilnih družinskih kosilih in druženjih. Spet drugi bodo zadovoljni že s kakšno čokolado in toplim oblačilom. Ali s tem, da staršem ne bo treba cele dneve delati. Tudi pri nas namreč ne živimo vsi v enakih pogojih.

Taborniki ustvarjamo boljši svet

Beseda dobrodelnost ima zelo širok pomen, vendar je ne smemo povezovali le z darovanjem denarja različnim dobrodelnim organizacijam ali prostovoljnimi delom v tujini. Dobrodelnost so pravzaprav vsa naša mala, drobna dejanja, ki naš svet, našo okolico, naše soljudi naredijo boljše, bolj vesele. Včasih te majhne pozornosti štejejo še več – pomoč starejšim, druženje s prijateljem, ki ga drugi zavračajo ali se mu posmehujejo, pomoč prijateljem pri učenju in domačih nalogah. Nekomu lahko spremeniš življenje ali pa vsaj polepšaš dan. Pomisli, kaj ti pomeni, da lahko kot tabornik ustvarjaš boljši svet. Vsaka pomoč, namenjena sočloveku, je hvalevredno dejanje. Kaj boš naredil, naredila ti?

NALOGA:

Poznaš koga – sošolca, starejšega soseda ali koga drugega, ki se ti zdi osamljen, izločen ali živi v težkih razmerah? Koga, ki ga zaradi manj igrač in raztrganih oblek nihče noče za prijatelja in se ga izogibajo? Ali mu celo nagajajo, se mu posmehujejo in govorijo grde stvari?

Kako bi lahko tej osebi pomagali in polepšali dneve? Nariši in napiši svoje predloge.

Kaj lahko še storimo otroci?

V vodu Zmajčki so na sestanek prinesli svoje revije Tabor s predlogi, kako bi pomagali drugim. Na sestanku so se pogovorili tudi o tem, kako se počutijo na taborniških srečanjih in kaj bi radi spremenili. Preberi si, za kaj so se odločili.

Že s svojim odnosom do ljudi naredite veliko. Če se med vodniki pogovarjate in ogovarjate ljudi okoli sebe in vas otroci poslušajo, niste prav dober zgled. Če se otroci iz voda grdo obnašajo do koga, se o tem pogovorite, tudi kadar gre za bolj neprijetne vsebine. Tudi zmerljivke ne sodijo k tabornikom in je dobro, da se o tem pogovorite – otroci pogosto sploh ne vedo, kaj pomeni, kar govorijo. In tudi težko razumejo, da ne živimo vsi v enakih okoliščinah.

Tudi za vas velja, da drobna dejanja pomenijo veliko, zato predlagajte v svojem rodu, da organizirate kakšno akcijo, kjer boste komu pomagali.

NALOGA:

Kaj pa bi ti predlagal, predlagala v svojem vodu? Zapiši in nariši svoje ideje. Če želiš, naslednjič vzemi revijo Tabor s seboj na vodov sestanek.

-
1. Prijazni bomo do vseh,
 2. igrali se bomo tudi s prijatelji, ki jih drugi izločajo,
 3. pomagali bomo starejšim osebam pri opravih in z njimi odigrali kakšno partijo kart,
 4. igrače in obleke bomo podarili otrokom, ki jih potrebujejo.

ZMAJČKI

Živeti skromno

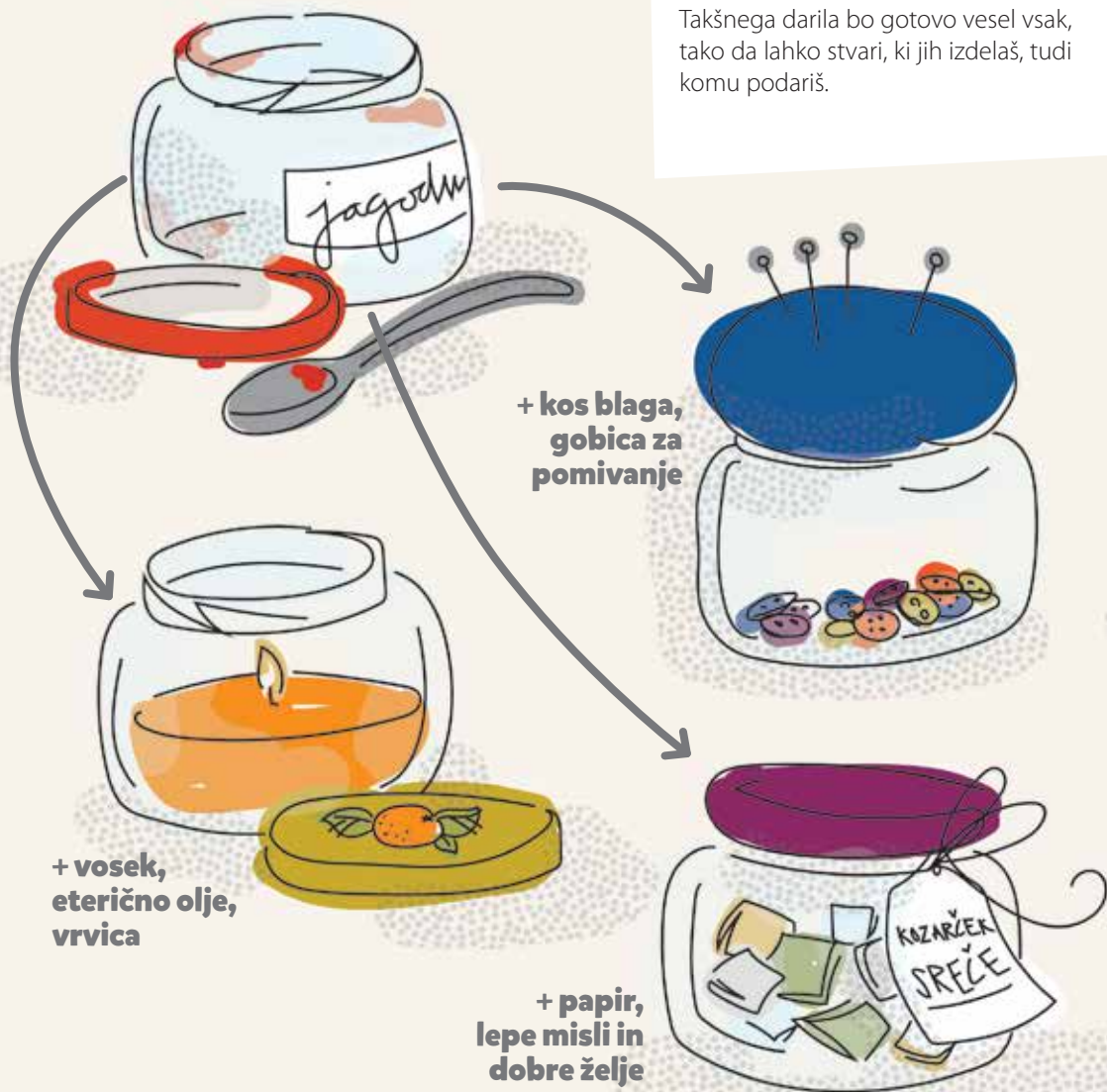
Sreče nam ne prinaša preobilica stvari. Največkrat je pot do prijetnega v majhnih stvareh, v tem, da smo skupaj, da delimo izkušnje, dogodivščine – in recimo igrače. Poskusimo res izkoristiti tistih nekaj igrač, ki jih imamo zares radi. In podarimo tiste igrače, s katerimi se ne bomo več igrali, prijatelju ali pa kakšni bolnici ali organizaciji.

IZZIV ZATE:

Poskusi en teden preživeti brez igrač. Pojdi v gozd, naberi liste in plodove ter iz njih ustvarjaj. Umij uporabljeno embalažo in iz nje ustvari igračo ali okras. Videl, videla boš, kako postaneš bolj ustvarjalen, ustvarjalna.

Nekaj idej, da začnejo tvoji možgančki razmišljati sami.

Takšnega darila bo gotovo vesel vsak, tako da lahko stvari, ki jih izdeláš, tudi komu podariš.

Kaj lahko storimo kot družina?

Tudi če sami nimamo veliko, lahko s skupnimi močmi nekomu olajšamo stisko in polepšamo dan. Nekaj predlogov:

- Za rojstnodnevna darila lahko podarite igrače in izdelke, ki smo jih izdelali sami ali so jih izdelali v podjetjih in društvih, kjer delajo ljudje s posebnimi potrebami;
- pred vsakim rojstnim dnevom lahko naredite doma čistilno akcijo in stvari, ki že dolgo niso bile uporabljene, podarite kakšni humanitarni organizaciji, veseli jih bodo tudi otroci v bolnišnicah;
- Rdeči križ Slovenije organizira večkrat na mesec izmenjevalnico, kamor prineseš hrano ali higienske pripomočke, v zameno dobiš obleke, knjige ...;

Se spomnite še česa? Pogovori se s starši, zapišite si ideje in naredite svoj načrt!

- postanete lahko boter otroku – v Sloveniji imamo projekt botrstvo.si, za otroke iz drugih držav pa lahko poskrbimo preko zaotrokoveseta.si;
- vsake toliko kupite časopis *Kralji ulice* – ne boste verjeli, ampak je prav super čtivo, z nakupom pa pomagamo brezdomcem;
- društvo Humanitarček z različnimi aktivnostmi pomaga različnim skupinam, trenutno se poseveča predvsem pomoči starejšim s projektom [#projektVida](https://www.facebook.com/projektVida).

STARŠI

Blažka Kopač je na spletni strani mama.si zapisala: "Razvojni strokovnjaki menijo, da je otrok pri treh ali štirih letih že zrel za dojetje dobrih dejanj za okolje, sočloveka, družbo. Otroci pri tej starosti se začnejo dobro zavedati sebe in se vidijo kot center veselja. Želijo uveljaviti svojo voljo, tipajo, kje so meje, ter iščejo svoj prostor pod soncem. Zato je prav, da jih v tem obdobju skušamo naučiti, da na svetu niso sami, da imajo vsi ljudje čustva in so enako pomembni kot oni sami. Ko se zavejo, da njihova dejanja in besede vplivajo na ljudi okrog njih, začnejo razvijati zelo pomemben čut za empatijo. Ta pa je prvi steber humanitarnih dejanj."

Zato tudi za odrasle velja, da ni vse le v denarni pomoči, otrokom smo zgled z dejanji: S tem, kako komuniciramo z brezdomci, ki nas ogovorijo, da pomagamo nesti vrečko starejšim sosedom, da se pogovarjamo o ranljivosti sebe in drugih itn.

Ko prejmem modro rutico, lahko postanem prostovoljec

Besedilo: Maja Kramar, ilustracije: Jovana Đukić

"Kot popotnik ali popotnica (PP) boš na točki v življenju, ko po načelu mladi za mlade lahko postaneš prostovoljec. Ta prehod mora biti postopen (priprave naj

bi se začele že, ko nosiš zeleno rutico), načrten s strani rodu, zavesten s tvoje strani in rezultat prostovoljne izbire."

Ko boš star, stara 16 let in boš s taborniškim krstom dokazal, dokazala, da si zaslužiš modro rutko, se bo vse skupaj malo obrnilo. Kar naenkrat boš postal, postala ti tisti, tista, ki bo prevzel, prevzela odgovornost za svoje znanje in aktivnosti, saj boš sam, sama ustvarjala svoj taborniški program. Če se odločiš za delo z otroki, pa bo tvoja odgovornost tudi prenašanje znanja in organiziranje akcij. Da bo prehod v vejo popotnikov in popotnic čim lažji, je potrebno začeti že zdaj, ko si gozdovnik oz. gozdnica.

Si že slišal, slišala za Program za mlade (PZM)? To je "taborniška biblija", v njem je zapisano, kdo smo taborniki, kaj počnemo, kako to počnemo in predvsem, zakaj to počnemo. Sestavljen je iz treh delov – vzgojnega, vsebinskega in temeljnega dela.

Prostovoljstvo temelji na pripravljenosti, usposobljenosti in želji posameznika, da pomaga drugemu ali prispeva k dobroti družbe" (Program za mlade v ZTS).

Stopnjevanje

Stopnjevalni sistem je del taborniškega pristopa – to pomeni, da vsako leto korak za korakom prevzameš več odgovornosti. Predstavljaš si, da bi se vsa leta le igral, igrala, nato bi dobil, dobila modro rutko in od tebe bi se kar naenkrat zahtevalo, da vse znaš. Verjetno se ne bi najbolje počutil, počutila.

Spodaj se nariši z modro rutico. Ob svojo sliko napiši, kaj te zanima, kaj si želiš početi in kakšne lastnosti si želiš imeti, ko boš popotnik ali popotnica.

Organizacija v rodu

V prejšnji številki *Tabora* si prebral, prebrala o delu taborniškega programa, ki je namenjen tvojemu osebnemu znanju skozi taborniške dejavnosti, med njimi smo se poglobili v večšine, ki so podlaga, da ugotoviš kaj rad, rada počneš – tudi na taborniški poti.

Z osvajanjem veščin spoznamo, kaj nas pri taborništvu (in tudi drugače v življenju) veseli. Če v času, ko smo mlajši taborniki, spoznavamo različne aktivnosti in osvojimo različne veščine, bomo verjetno kot popotnik, popotnica vedeli, kaj bi kot prostovoljci radi počeli v organizaciji.

Rod za svoje delovanje potrebuje aktivne prostovoljce, saj le tako lahko pripravi kakovosten program in načrt aktivnosti, člani rodu pa ob tem rastejo in pridobivajo pomembne kompetence za vse življenje.

Vsak rod ima svojo rodovo upravo, kjer so funkcije razdeljene glede na interes in znanje posameznikov. Vsaka funkcija ima točno določene naloge. Člani rodove uprave so starešina rodu, načelnik rodu, rodov tajnik, rodov blagajnik, rodov gospodar, rodov propagandist/ vodja komunikacij in največ trije drugi člani rodove uprave, ki jih izvoli občni zbor ter po svoji funkciji načelniki družin, klubov in načelniki ter starešine čet. Ostali prostovoljci v rodu so vodniki, specialisti določenega področja (pionirstvo in življenje v naravi, prva pomoč, orientacija in topografija, taborništvo na divjih vodah) oz. vsi PP-ji in starejši. V sklopu tega, kar vključuje program PP, lahko prevzameš katero od funkcij, lahko se izobražuješ in razvijaš na različnih področjih ... Vse te možnosti se ti odprejo s tem, ko postaneš PP.

Tudi aktivnosti oz. program, ki si ga deležen zdaj, pripravljajo prostovoljci. Kot PP-ji pa z novimi idejami in močmi lahko gradimo organizacijo naprej, saj je v taborništvu vedno možnost novih izzivov, ki jih, verjemi mi, nikoli ne zmanjka. Vendar je ravno to čar taborništva, da vsak zase najde tisto, kar ga veseli in ob tem pomaga organizaciji graditi boljši svet.

V rodu imate lahko naloge po funkcijah tudi drugače razporejene: če ste manjši rod, lahko kakšne funkcije ne izvajate, če ste večji rod, pa imate mogoče še kakšno dodatno.

Skrbi za rodovo skupno opremo (šotori, oprema za taborjenje, orodje ...).

Skrbi za promocijo rodu in upravlja komunikacijske kanale.

Se ukvarja z administrativnimi zadevami rodu.

Je odgovoren za program v rodu.

Je desna roka načelnika in mu pomaga pri organizaciji in vodenju programa posamezne starostne veje.

Je po zakonu odgovoren za delovanje rodu.

Skrbi za rodove finance.

Pripravi in izvaja program z vodom.

Aktivno sodeluje pri programu in v okviru svoje specializacije pomaga pri načrtovanju ali izvedbi določenega programa.

Poveži funkcije z njihovimi nalogami.

starešina rodu

načelnik rodu

načelnik družine, kluba
(MČ, GG, PP, RR, grča)

tajnik

blagajnik

propagandist/vodja
komunikacij

gospodar

vodnik

specialist

Kaj si želim početi?

Ko bo za tvojim vratom modra rutica, si boš skozi program PP postavljala, postavljala izzive, ki ti bodo pomagali pri spoznavanju sebe. Postavljanje izzivov ti omogoči biti boljši tabornik oz. tabornica in posledično boljši človek. Pot, ki te vodi do cilja, ni določena. Pravega recepta ni. Raziskovanje poti same je enako pomembno kot cilj, ki ga dosežeš. (povzeto po: Program popotnikov in popotnic v Zvezi tabornikov Slovenije). Pri vsem tem ti bo pomagali mentor, drugi PP-ji in vodstvo rodu.

Zdaj, ko veš, kaj vse počnejo v rodu PP-ji in starejši, si izberi eno področje ali funkcijo, ki ti je v tem trenutku najbližja, in bi jo za začetek svojega PP udeleževanja v rodu sprejela.

Zamisli si, kaj boš, ko postaneš PP. Zapiši, s katerimi veščinami prideš do znanj, ki ti bodo koristila pri opravljanju funkcije.

STARŠI

Včasih se vam bo zdelo, da vaš otrok "preveč" časa preživi pri tabornikih. Tam je namesto za knjigami, tam je namesto, da bi poletel preko študentskega dela zaslužil denar in tudi doma bi lahko več naredil. Za vse je dovolj časa, le organizirati si ga moramo znati. Ali ni nekaj najlepšega, ko vaš otrok odkrije nekaj, v čemer uživa, pri tem pa spoznava sebe in usvaja pomembne kompetence, ki mu bodo koristile v življenju? Taborništvo je šola za življenje, predvsem pa mladi v varnem okolju izkusijo stvari, ki jih mnogi odrasli ne. Dovoljene so tudi napake, ki so pomemben del učenja za življenje.

Ko član v organizaciji postane popotnik ali popotnica in prostovoljec, sprejme določeno odgovornost. Kot vodnik mora recimo prihajati na sestanke in akcije, se udeleževati sestankov vodnikov, saj je prevzel odgovornost, da bo skupino otrok vodil skozi svet taborništva. Prav zaradi tega ima večina rodov vzpostavljen dober sistem pomočništva, kjer so pred samostojnim vodništvom eno leto pomočniki in vidijo, koliko časa jim to vzame. Zato se tudi vodstvo rodu s posameznikom dobro pogovori, preden ga prijavijo na vodniški tečaj. Za prav vse mlade pa v rodu skupaj najdejo pot za mladega popotnika oz. popotnico. In ravno s tem namenom je Zveza tabornikov Slovenije izobrazila nekaj taborniških mentorjev, ki pomagajo mladim odkrivati, česa si zares želijo. Izdali smo Program popotnikov in popotnic v Zvezi tabornikov Slovenije, ki mlade vodi skozi prago izzivov.

VODNIKI

"Taborniki in Program za mlade ne moremo in ne smemo mladim vsiliti "pravih" vrednot, lahko pa jih spodbudimo, da sami razmislijo o svojih potrebah, željah in ciljih, ne le vzamejo tistih, ki jim jih ponudi družba, da začnejo sprejemati svoje odločitve in odgovornost, ki pride z njimi, predvsem pa, da začnejo spoznavati svet in sami sebe." (povzeto po Program popotnikov in popotnic v Zvezi tabornikov Slovenije).

Tukaj imaš kot vodnik veliko in pomembno vlogo, kako boš člane pripravil na svet prostovoljstva. Ne boj se postavljanja izzivov. Več izzivov, ki jih postopoma dodajaš v svoj program, se bo obrestovalo in s ponosom boš lahko spremljal, kako rastejo. Ne pozabi, da je ravno na tebi, če se bodo mlajši znali spopadati z izzivi, predvsem pa to, če bodo pri tabornikih ostali. To je velik izziv in odgovornost. Zelo pomemben je prehod v vejo popotnikov in popotnic, zato je super, če si vzameš še eno leto in ostanete skupaj vod, saj tako preideš v mentorja in prijatelja, saj tebi najbolj zaupajo, ti pa jih najbolj poznaš, zato jih lahko usmerjaš v pravo smer.

Preberi več

Zveza tabornikov Slovenije. *Program popotnikov in popotnic v Zvezi tabornikov Slovenije*. Interni dokument Zveze tabornikov Slovenije (delovna verzija 0.3). Ljubljana: 2018.

Zveza tabornikov Slovenije. *Taborniški priročnik Program za mlade v Zvezi tabornikov Slovenije* (predlog). Interni dokument Zveze tabornikov Slovenije. Ljubljana: 2013.

Kako ustvarjamo mir po svetu

Besedilo: Katarina Miklavc, ilustracije: Darja Petrič, foto: SiNi

Agenda 2030 za doseganje ciljev trajnostnega razvoja poudarja, da trajnostni razvoj ne more obstajati brez miru in mir ne obstaja brez trajnostnega razvoja. Napredek pri uresničevanju vseh ciljev agende je odvisen od učinkovitih in vključujočih ustanov, ki skrbijo za varnost, enake možnosti za vse ljudi ne glede na spol, etničnost in vero.

ZAKAJ POTREBUJEMO TA CILJ?

Šestnajsti cilj trajnostnega razvoja Agende 2030, mir, pravičnost in močne institucije, spodbuja miroljubne in vključujoče družbe k trajnostnemu razvoju s smernicami: vsem omogočiti dostop do pravnega varstva ter oblikovati učinkovite, odgovorne in odprte ustanove na vseh ravneh.

"Za uresničitev cilja si bodo države prizadevale občutno zmanjšati vse oblike nasilja in izkoreniniti zlorabe, izkoriščanje, nasilje, mučenje otrok ter trgovino z njimi. Prizadevali si bodo omejiti vse oblike korupcije in podkupovanja, spodbujati ter izvajati nediskriminatorne zakone in politike za trajnostni

razvoj. Države se morajo boriti proti vsem oblikam organiziranega kriminala in občutno omejiti finančne tokove ter trgovino z orožjem" (bit.do/fc5So).

TRENTNO STANJE URESNIČEVANJA CILJA VSVETU

V svetovnem merilu smo še daleč od uresničitve cilja. Podatki, s katerimi se srečujemo po svetu, so še vedno precej pretresljivi, saj še vedno prihaja do umorov, nasilja nad otroki in ženskami, trgovine z ljudmi, umorov zagovornikov človekovih pravic, v določenih državah ostaja nizek odstotek izdanih rojstnih listov, kar igra vlogo pri zagotavljanju posameznikovih pravic in dostopa do vladnih institucij.

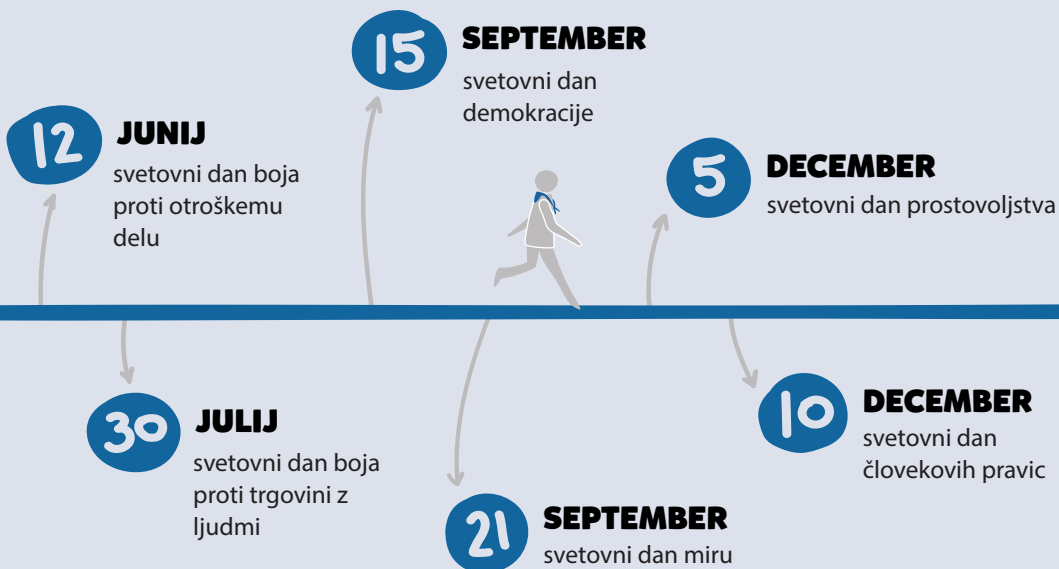
Junija 2019 je bilo izdano poročilo o doseganju ciljev trajnostnega razvoja Agende 2030, ki ga je izdalo združenje SDSN (Sustainable Development Solution Network) pod okriljem Organizacije združenih narodov in fundacije Bertelsmann Stiftung. Po poročilu je Slovenija med 162 državami uvrščena na 12. mesto glede celostnega uresničevanja ciljev.

Ključne ugotovitve letošnjega poročila ugotavljajo, da doseganje ciljev zahteva strukturne in systemske spremembe. V prvi vrsti je za to potrebno sodelovanje vodstva držav in gospodarskih panog vladnega in zasebnega sektorja ter civilne družbe predvsem pri pripravi in implementaciji javnih politik.

DNEVI OZAVEŠČANJA

Pozornost ljudi lahko usmerimo k tematikam miru in pravičnosti z ozaveščanjem o relevantnih svetovnih dnevih. Te dneve lahko izkoristimo za pogovore in

različne dejavnosti na določeno temo. Dnevi, ki so določeni s strani Združenih narodov z namenom ozaveščanja o miru in pravičnosti, so:

KAJ LAHKO TABORNIKI NAREDIMO?

Napisana poročila in akcijski načrti na vseh nivojih uresničevanja cilja nas nagovarjajo k povezovanju različnih akterjev družbe, s čimer naj bi začeli na lokalnem nivoju. Zgledujoč se po Baden-Powllovi filozofiji, smo kot člani svetovne skavtske organizacije lahko s svojimi dejanji zgled celemu svetu. V nadaljevanju je predstavljena skavtska iniciativa, ki spoduja tabornike, da delujejo aktivno v lokalni skupnosti in se tako približajo uresničevanju 16. cilja trajnostnega razvoja.

ALI VEŠ?

Iniciativa je nastala leta 2011 in izhaja iz misije in vizije WOSM-a, sprejete na 35. in 40. svetovni skavtski konferenci, ki oznanja, da skavtstvo prispeva k izobrazbi mladih skozi sistem vrednot, ki temeljijo na skavtski zaobljubi in prisegi. Tako pripomore k boljšemu svetu, v katerem so posamezniki samouresničajoči in igrajo konstruktivno vlogo v družbi. Gibanje omogoča mladim, da so kot aktivni državljani pobudniki za spremembe v svojih lokalnih skupnostih.

Mir in pozitivne spremembe so zasnovane na podlagi vzpostavljanja sodelovalne skupnosti. "Messengers of Peace" predlaga načine, kako lahko določene tematike približamo svojim članom.

Prvi sklop so predlogi za **aktivnosti v lokalni skupnosti**, ki jih predlaga Messengers of Peace. Mnogi posamezniki, vodi, rodovi, območne organizacije v Sloveniji so že aktivni na tem področju, saj izvajajo čistilne akcije, obiske doma upokojujencev in druga družbeno koristna dejanja.

Splošni cilj je:

Sprejemam aktivno vlogo v svoji skupnosti in sem samoiniciativen, samoiniciativna pri povezovanju z drugimi akterji v lokalni skupnosti za reševanje lokalnih problematik.

Cilji za medvedke in čebelice:

- Sodelujem pri aktivnostih pomoči potrebnim,
- sodelujem pri aktivnostih za pomoč svoji družini, svojim sošolcem ali prijateljem v vodu, ko jo potrebujejo,
- sodelujem v akcijah za pomoč lokalni skupnosti, ko so čistilne akcije, obisk doma starejših občanov itn.

Cilji za gozdovnike in gozdovalnice:

- Trudim se razumeti potrebe ljudi in težave v lokalni skupnosti,
- trudim se redno pomagati pomoči potrebnim,
- predlagam, izvedem ali sodelujem v akciji/na dogodku lokalne skupnosti s svojim vodom.

Cilji za popotnike in popotnice:

- Trudim se razumeti družbene neenakosti in problematike lokalnega okolja,
- aktivno sodelujem pri projektih, kjer študiram ali delam,
- sodelujem pri iniciativah, ki jih organizira moj rod ali Zveza tabornikov Slovenije za razvoj lokalne skupnosti.

V drugem sklopu so predlogi za **postavljanje osebnih ciljev**, ki jih navaja "Messengers of Peace". Prav vsi posamezniki naj bi s svojimi aktivnostmi stremeli k pozitivnim spremembam glede na izkušnje in starost.

Splošni cilj je:

Razujem in sprejemem aktivno vlogo pri vzpostavljanju dialoga in medsebojnega razumevanja med različnimi posamezniki in skupinami.

Cilji za medvedke in čebelice:

- Kar je v moji lasti, delim tudi z drugimi,
.....
- spoštujem mnenje drugih ter svoje izražam na spoštljiv način,
.....
- poznam otrokove pravice in širim njihovo poznavanje med druge,
.....
- spoštujem starše, vodnika in druge odrasle ter upoštevam dogovorjena pravila.

Cilji za gozdovalnike in gozdovalnice:

- Vsak dan opravi dobro delo,
.....
- trudim se spoznati in spoštovati različne posameznike ter sprejemati njihovo kulturo in način izražanja,
.....
- nespoštovanje človekovih pravic se mi ne zdi sprejemljivo in to po potrebi tudi izrazim; aktivno sodelujem pri dejavnostih povezanih s to tematiko,
.....
- učim se principov vzajemnega spoštovanja in sprejemanja, trudim se za konstruktivno komunikacijo navkljub različnim pogledom.

Cilji za popotnike in popotnice:

- Vedno sem pripravljen pomagati drugim, tudi kadar se moram za to še posebej potruditi,
.....
- verjamem, da si vsak posameznik zasluži spoštovanje in zagovarjam raznolikost med ljudmi,
.....
- zavzemam se za spoštovanje vseh ljudi, pri čemer se trudim za prijateljski odnos in mednarodno sodelovanje,
.....
- ravnam skladno z vrednotami skupnosti, obenem pa jih kritično ocenjujem in se zavzemam za njihovo spremembo, ko je to potrebno.

"dolžnost do drugih", kot nam narekuje naša prisega. Prostor za razvoj kulture miru odpiramo, ko se spoprijateljimo z ljudmi drugačnega porekla, ozadja in verovanja. Mednarodni tabori so idealna priložnost za ustvarjanje tovrstnih vezi.

Program Messengers of Peace je primeren za vse starosti. Za najmlajše je predvideno, da se udeležijo dogodkov, starejši v starosti gozdoznikov in

gozdoznic organizirajo aktivnosti v skupini, člani nad 15 let pa naj bi že samostojno organizirali dogodke v sodelovanju z lokalnimi akterji.

Danes več kot 150 nacionalnih skavtskih organizacij sodeluje pri programu Messengers of Peace, kar nakazuje skupinsko skrb za krepitev vloge skavtskega gibanja v smeri ustvarjanja okolja miru in pozitivnih sprememb v svojih lokalnih skupnostih.

VREDNOTE MIRU IN DIALOGA

Iniciativa Messengers of Peace spodbuja angažiranost na področju t. i. culture of peace and dialogue, v prevodu kultura miru in dialoga, kar pravzaprav dosegamo skozi nekatere že obstoječe aktivnosti. Udejanjanje vrednot miru in dialoga dosegamo, ko pomagamo pomoči potrebnim in udejanimo

Vir: <http://bit.do/inkluzija>

POMEN MIRU ZA MESSENGERS OF PEACE

Baden-Powell je omenjal, da skavtstvo uresničuje idejo t. i. globalne mreže pomoči. Gledano iz te perspektive smo taborniki ustvarili svoj koncept miru. Vrednoto miru uresničujemo z vzgajanjem aktivnih državljanov, ki lokalne skupnosti podpirajo in se vanje vključujejo kot pobudniki in izvajalci sprememb.

Spodbujanje tovrstnih aktivnosti ustvarja kulturo miru in hkrati pomaga posredno ali neposredno uresničevati cilje trajnostnega razvoja. Tako povezovanje in medsebojna podpora delujeta v smeri, da angažiranost in mir postaneta naravni del naše lokalne kulture in tradicije.

Tu je nekaj načinov, ki jih program ponuja kot možne načine aktivnega vključevanje v skupnost:

- Pomoč posameznikom in skupnostim prizadetim zaradi naravnih katastrof, konfliktov, družbenih stisk in pomoč pri zagotavljanju virov za preživetje oz. izboljšanje kakovosti življenja.
.....
- Ozaveščanje o trajnostni uporabi virov, ekonomski rasti in zaposljivosti mladih.
.....
- Povezovanje lokalnega taborniškega rodu z lokalno skupnostjo za izmenjavo idej in spodbujanje sodelovanja.

PROJEKTI EVROPSKE SKAVTSKE REGIJE

Tudi na evropskem skavtskem nivoju se lahko vključujemo v projekte, ki nas nagovarjajo k tematikam, s katerimi lahko pripomoremo k miru in sodelovanju. Evropska skavtska regija je oktobra 2019 sprejela triletni načrt dela, v katerem je kot prioriteto strateško področje opredeljeno področje Diversity and Inclusion, v slovenskem prevodu drugačnost in inkluzija. Namen področja je zagotavljati, da je skavtstvo v Evropi dostopno vsem in da so članom organizacije ponujene enake možnosti udejstvovanja v projektih in na ravni odločanja. To naj bi se dosegalo z vključevanjem raznolikih mnenj pri odločanju, izobraževanjih in izvedbi projektov.

Tudi ZTS je del projekta Diversity and Inclusion, zato v prihodnjem letu spremljaj dogajanje na tem področju na vseh taborniških družbenih mrežah.

LITERATURA

- "Cilji trajnostnega razvoja: prihodnost, ki jo želimo." bit.do/fc5So
- "Goal 16: Advocacy Toolkit." bit.do/fc5SA
- "Messengers of Peace: Guideline on Programme and Network." bit.do/fc5SP
- "Why it matters: Goal 16." bit.do/fc5S3
- "Slovenije pri doseganju ciljev trajnostnega razvoja agende 2030 tudi letos med najuspešnejšimi državami." bit.do/fc5Tj
- "Draft Regional Scout Plan 2019-2022." bit.do/fc5Tu
- "Sustainable Development Goals: Knowledge Platform." bit.do/fc5U4

Na vrtu prostovoljstva

Besedilo: Ema Kočevar, foto: Neža Ternik

Še slabi trije meseci in bo konec kalendarkega leta. Jesen je in kmalu bo zima. Mrzel veter je začel pihati in listje odpada. Čas je, da pobrem še zadnje pridelke, ki mi jih je letos obrodil vrt.

Danes je ravno topel in sončen dan, ki daje priložnost, da na vrtu opravi še zadnja opravila in ga pripravim na pomlad, ko ga bo treba pripraviti na novo sezono. Ko pristopim bližje svojega vrta, opazim, da je na njem veliko manj pridelkov, kot sem pričakovala. Prav tako je vso zelenjavo prerasel plevel, ki je že tako izrabljeni zemlji vzel še več energije.

Opazim, da je desni kos vrta še v slabšem stanju kot zadnjič. Zavem se, da letos na tem mestu ni vzklilo nobeno seme.

"Verjetno bo potrebno kolobariti," si rečem. Globoko vdihnem, se usedem na bližnjo sedaj že malce

mokro travo in ugotovim, da sem svoj vrt enostavno preveč izčrpala, da vanj nisem vlagala dovolj truda, energije in časa.

Vsako leto me je razveselil z bujnim pridelkom, jaz pa si, (pre)zaposlena z drugimi stvarmi, nisem vzela niti toliko časa, da bi mu pomagala in si pripravila osnovne stvari za ozimnico.

ODGOVORNOST ZA NAŠE PROSTVOLJCE

Na prisposodbi vrta si lahko pogledamo, kaj se zgodi z našimi prostovoljci, če jim namenimo premalo časa, jih ne motiviramo, ne izobražujemo in pripravljamo na nove projekte. Kaj kmalu bomo opazili, da se tudi v njih vrašča "plevel", da jim ne dajemo dovolj vzpodbude, da bi razvili svoj največji potencial in jih počasi izgublamo.

Kot načrtovalci v organizaciji (starešine, načelniki, načelniki družin, mentorji itn.) prevzamemo odgovornost, da naš

vt (prostovoljci) deluje najboljše. Marsikdaj smo preza-
posleni in nas življenje prehiti, zato pozabimo nanj.

SADOVI NAŠEGA DELA

Velikokrat pa se ne znamo ozreti nazaj in reflektirati
naših podvigov in zaključenih projektov. Če bi to
storili, bi ugotovili, da počnemo nekaj tako zelo fan-
tastičnega in edinstvenega, vendar se tega početja
ne zavedamo.

Marsikateremu otroku pomagamo skozi ranljivo dobo
odraščanja. Želimo, da dobi zaveznika in prijatelja. Mlade
ljudi vzgajamo v angažirane, avtonomne, solidarne
in odgovorne posameznike, ki bodo nekega dne na
vodilnih položajih. In bodo z vrednotami, za katere
verjamemo, da so prave, ponovno vzgajali mlade.

Najbolj neverjetna stvar je to, da vse to delamo
prostovoljno. Za ves vložen trud ne dobimo denar-
nega plačila. Vendar nas to ne zaustavi, nasprotno,
s prostovoljstvom še bolj rastemo. Naša nagrada je
mного bolj preprosta. Nasmeh otroka, ko se vrne
s taborjenja in ponosno razlaga staršem, kako je na
taborjenju celih 10 dni sam pomival svojo menažko.

Ponos, s katerim GG razlaga svojim vrstnikom, kako mu
je uspelo prespati tri dni v gozdu in ob tem sploh ni
pomislil na uporabo mobilnega telefona. Iskrica v očeh
PP-ja, ko spozna prijateljke iz tujine ali se prvič zaljubi.
Ter nenazadnje ponos in zadovoljstvo RR in grč ob
spoznanju, da so uspešno zaključili večdnevno akcijo
in mladim omogočili še eno nepozabno taborjenje.

VODENJE PROSTOVOLJCEV

Vendar se vse to lahko zgodi samo z načrtnim
vodenjem in vzgajanjem prostovoljcev. Prostora
za napredek je še ogromno. Ker pa se zavedamo,
da proces upravljanja s prostovoljci ni enostaven,
vsako leto organiziramo različne vsebine za pod-
poro prostovoljcem ali usposabljanje načrtovalcev
za delo z njimi.

Na nacionalni in območni ravni se organizirajo
različna izobraževanja in srečanja za prostovoljce,
na vodstvih rodov je, da jim omogočite udeležbo.

Z usposobljeno in motivirano ekipo prostovoljcev
lahko premikamo gore.

SKRB ZA NAŠE PROSTOVOLJCE

Torej, naslednje leto bom tako kot za prostovoljce
poskrbela tudi za svoj vrt. Najprej ga bom dodobra
z lopato prerahljala oz. prostovoljcu priskrbela za-
dostno znanje, ga poslala na različna usposabljanja
oz. srečanja prostovoljcev.

Ne bom pozabila desnega kota vrta, kjer je bilo po-
trebno kolobariti. Tja bom posadila nekaj drugega oz.
pomagala prostovoljcu, da ponovno najde svoj bit
pri tabornikih. Potem bom z veliko količino semen
(znanja) svoj vrtiček posejala.

Ko se bodo pridelki (rezultati) že kazali, ga bom bud-
no spremljala, odstranjevala plevel oz. prostovoljcu
nudila dovolj podpore, da bodo pridelki še boljši.

Zalivala ga bom oz. mu ponujala nove izzive, do-
godivščine, avanture. Mu pomagala, če bo plevel
začel preveč rasti ali bo nastopila kakšna težava in
jo bova skupaj premagala. In potem, ko bo čez leto
spet prišel čas jeseni in pobiranja pridelkov, upala, da
sem z pravilnim in sprotnim vlaganjem dela, energije
in truda v vrt, dobila res odlične in slastne pridelke.

PROSTOVOLJCI

Prostovoljci s(m)o utrip naše organizacije, na
njih gradimo misli, ideje, projekte, ki veliko-
krat dobijo takšno širino in veličino, kot si je
nismo niti upali predstavljati. S prostovoljci
dosegamo ogromno in drznem si reči, da
v večini primerov znamo premakniti tudi
marsikatero goro.

Zakaj spremljati vložek prostovoljskih ur

Besedilo: Jure Ausec - Bajs

V RSŽ-ml (rod ima okrog 120 članov) že pet let beležimo prostovoljske ure. Letno jih opravimo okrog 7500, večino v obliki vsebinskega dela, manj pa v obliki organizacijskega in drugega dela. Po Zakonu o prostovoljstvu znaša prispevek naših prostovoljcev okrog 75 000 evrov.

Tolikšna je torej vrednost našega dela, ki ga vložimo v rod (pa seveda se kakšna ura izmuzne, prav tako ni vključeno delo, ki ga člani opravijo na ravni ZTS). Super, boste rekli, ampak tega denarja nikoli ne vidimo ... Ni čisto res. Obstaja kar nekaj razlogov, zakaj je ure vredno beležiti in kako se ta vložek vsaj delno finančno povrne.

SPREMLJANJE DELA

Podatek je pomemben na ravni posameznika, saj lahko spremlja svoje delo, pridobi potrdila o opravljenem delu in izkušnjah, vodje pa lahko prej opazijo posameznike, ki delajo preveč in delo razporedijo enakomernejše. Tako lahko preprečujemo izgorelost prostovoljcev.

PRIJAVA NA RAZPISE

Na ravni rodu lahko društvo vložek v obliki prostovoljskega dela uveljavlja kot lasten vložek pri vseh razpisih. Povedano drugače, če na razpisu prosimo za nekaj tisočakov, je naš vložek tako velik, da razpisovalec sofinancira zelo majhen delež, zato dobimo veliko točk pri vrednotenju prijave.

Seveda lahko na tak način tudi uradno pokažemo, da so v projekt vključeni prostovoljci, kar pomeni dodatne točke, poleg tega pa nam ni treba iskati drugih virov financiranja, da bi ugodili razpisnim pogojem, ki velikokrat zahtevajo več virov.

Zavedati se moramo, da taborjenje ni vredno osem tisočakov, ki jih pobremo s taborninami, temveč 30 tisočakov, kjer levji delež odnesejo prostovoljci.

POJASNILO STROŠKOV

Beleženje se obrestuje tudi v odnosu do staršev in donatorjev – prostovoljsko delo v povprečju predstavlja vsaj dvakratni vložek v primerjavi z denarjem, ki ga zberemo s taborninami. Če podatek pravilno predstavimo, se prispevek staršev ne zdi tako velik in ga z lažjim srcem poravnajo.

Za primer: članarino za 30 vodovih srečanj (in seveda vse druge ugodnosti) z lahkoto stane 50 evrov, pa bo prispevek vodnika na člana voda še vedno za polovico višji (brez ostalih ugodnosti!).

Tako se tudi staršem članarina ne zdi več visoka, ko razumejo, koliko časa (prevedenega v vrednost delovnih ur) vložijo vodnik v vsakega otroka.

PERCEPCIJA PROSTOVOLJSKIH ORGANIZACIJ

Pomembne so tudi številke na državni ravni. Lansko leto smo prostovoljske organizacije opravile za skoraj 100 milijonov evrov prostovoljskega dela, pa je v razvid vpisanih malo organizacij (taborniških rodov npr. samo 17).

Povedano drugače, z našimi vzgojnimi, socialnimi, športnimi, preventivnimi in drugimi programi smo opravili za 100 milijonov evrov koristnega dela, ki bi ga morala sicer opraviti država. Je potem res preveč pohlepno, če se prostovoljske organizacije zavzemamo za kakšen milijon denarja na državni ravni več?

Nauk zgodbe je torej: beležite prostovoljske ure, da bo naše delo vidno na vseh ravneh.

Kaj mi je dalo taborništvo?

Besedilo: Tomaž Hudomalj - Hugo, foto: Matic Pandel in Hugo

Taborništvo je tako pomemben del mojega življenja, da me je kar strah pisati o tem. Ker z besedami ni mogoče opisati vsega, kar mi je dalo. Po drugi strani pa je čisto enostavno.

VODNIK

Tabornik sem od prvega razreda osnovne šole. Po končanem osmem razredu sem naredil vodniško šolo, potem sem bil vodnik (dva voda sta še posebej zaznamovala moje življenje – BoGoMoLKe in Bumberji), član organizacijske ekipe rodovih zimovanj, naredil sem inštruktorski tečaj, bil vodja programa na rodovem taborjenju, načelnik čete, načelnik rodu, član ekipe na inštruktaži oz. tečaju za vodje, zdaj pa sem član častnega razsodišča ZTS.

SPOMINI

Pri tabornikih sem dobil svoje najboljše prijatelje. Pri tabornikih sem spoznal svojo ženo. Pri tabornikih sem prvič (in verjetno edinkrat) v življenju prekrival streho in betoniral. Pri tabornikih sem dobil prvi

poljub. Taborniki so me naučili sprejemanja odgovornosti. Pri tabornikih sem se naučil skoraj vsega, kar vem o javnem nastopanju (ki je zdaj ključni del moje službe).

Pri tabornikih sem se naučil organizacije dela. Taborniške akcije so mi dale nore spomine, neverjetne zgodbe, nepozabne dogodivščine. Pri tabornikih sem spoznal, koliko te lahko (če jih znaš poslušati in se jim dovolj posvetiš) naučijo otroci. Ti isti otroci, ki ti znajo tako zelo dobro pokazati, ko nekaj narediš dobro. Ta iskrena hvaležnost, iskrice v očeh. Samo pri tabornikih je (bilo) vse ostalo nepomembno. Samo rutica, šotori, otroci, prijatelji, kitara. To je (bilo) dovolj.

TABORNIŠTVO

Na prvi pogled je tako zelo enostavno. In je res. A če ga znamo izkoristiti, če ga znamo pravilno ovrednotiti, je dovolj kompleksno, da je lahko sijajna šola za življenje.

In zato še vedno vztrajam. Ker sem vsakič, ko si nadenem rutico, neskončno ponosen. Ker kar žarim, ko grem na ROT ali na taborjenje ali sodelujem pri kakšni taborniški akciji. Ali pa preprosto s prijatelji obujam spomine.

In kako zelo sem srečen, ko mi moj starejši sin zvečer, ko mu pred spanjem pojem pesmice, vsakič reče: "Ati, najprej taborniško himno, potem himno medvedkov in čebelic, potem *Dan je šel* in potem lahko sam izbiraš."

IZKUŠNJE

Taborništvo je zame dejansko bilo šola za življenje. Ko mi danes šef v službi reče, da moram pripraviti in izvesti kakšen projekt, vem, da sem to že počel, ko sem pripravljaval taborjenje ali zimovanje. Ko stopim pred kamero, se ničkolikokrat spomnim Habotovih predavanj o javnem nastopanju na inštruktaži. Tam sem se naučil tako rekoč vsega, kar danes počnem.

Sodelovanje z nadvse različnim spektrom ljudi, ki jih imam za sodelavce? Tudi z najbolj napornimi? Ni problema! Kaj vse sem doživel, koliko različnih profilov ljudi spoznal in se z njimi ukvarjal, ko sem bil načelnik, ko sem bil vodja programa. Skupaj smo reševali krizne situacije, improvizirali, iskali inovativne rešitve.

Zato me danes tega ni strah. Še več - uživam v tem, ko je treba delati velike stvari in na poti reševati izzive.

Prostovoljstvo – moj optimalni prostor učenja

Tina Mervic, ilustracije: Aja Vogrinčič

Tabornike se pogosto povezuje s prostovoljstvom. In prav je tako. V taborniških organizacijah deluje ogromno prostovoljcev. Kaj nas žene, da postanemo prostovoljci? Kaj nam omogoči, da prostovoljci ostanemo?

Ker se približuje konec leta je to idealen čas, da se ozremo nazaj in reflektiramo, kaj se je v preteklem letu zgodilo, kaj nam je uspelo doseči in na kakšne načine smo se osebno razvili. Po drugi strani pa je to tudi čas, da si postavimo nove cilje, ki jih v novem letu želimo doseči. Razmislimo lahko o tem, kako lahko svoje prostovoljstvo še izboljšamo, nadgradimo, kako ločimo prostovoljstvo od razdajanja za druge in kako ob prostovoljstvu rastemo in se ne izčrpavamo.

ZAKAJ SEM PROSTOVOLJEC?

Prostovoljec pri tabornikih je vsak, ki skrbi, da skupaj ustvarjamo boljši svet. Vsak od nas lahko navede svoj razlog zakaj je prostovoljec in vsak ima v ozadju lastne potrebe in cilje, ki jih s prostovoljstvom uresničuje. Nekateri so prostovoljci zato, ker si želijo krepiti medsebojno solidarnost med ljudmi, nekateri želijo pridobiti pomembna vseživljenjska znanja, nekateri spodbujajo pomen družbene odgovornosti, nekateri želijo prispevati k izboljšanju lastnega ali pa življenja drugih. Nekateri pa bi odgovorili, da so prostovoljci zato, ker so tam prijatelji, ker se imajo preprosto fajn in ker jim da nekakšen neopisljiv občutek, da je to kar delajo, prav.

Vse to nas tudi žene, da vztrajamo. Znotraj prostovoljstva najdemo vedno nove izzive, vedno nove ljudi, vedno

nova poznanstva, ki nas ženejo, da hočemo še več. Tekom prostovoljstva pri tabornikih vidimo, kako se razvijamo in kako naši mladi odraščajo v odgovorne in angažirane mlade posameznike, ki čutijo podobno kot mi. Prostovoljstvo je idealna odskočna deska, da se razvijemo v odgovorne posameznike, da se v varnem okolju naučimo pomembnih veščin, da spoznamo druge in samega sebe in se pripravimo na ostale izzive, ki nas še čakajo v življenju.

KAJ MI DAJE PROSTOVOLJSTVO?

Iz definicije prostovoljstva lahko razberemo, da za prostovoljsko delo nismo plačani z denarjem. Prostovoljci se za prostovoljstvo torej ne odločamo z vidika izboljšanja materialnega stanja, ampak izboljšanje samega sebe in družbe.

EMPATIJA

ODGOVORNOST

ŠTRPNOST

ODPRTOST

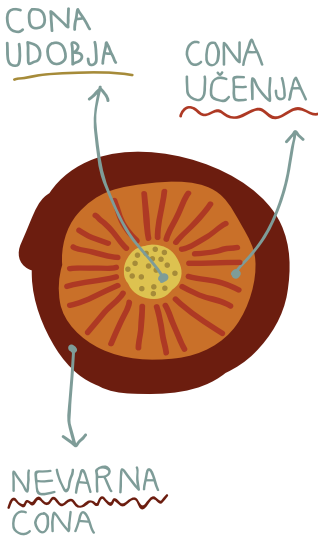
ISKRENOST

Najbolj univerzalna korist prostovoljnega dela je priložnost pridobivanja novega znanja in izkušenj. Preko novih izkušenj pa mladi spoznavajo sebe, svoja čustva, preizkušajo lastne meje, razvijajo pozitiven odnos do dela v skupini, razvijajo občutek lastne koristnosti in s tem izboljšujejo samopodobo, izoblikujejo vrednote, pridobijo drugačno razumevanje in preživljanje prostega časa ter novega, realnejšega pogleda na življenje. Hkrati pa tudi izoblikujejo boljše razumevanje socialnega okolja, v katerem delujejo.

ZA STARŠE

Posamezniki se za prostovoljstvo odločamo v okviru svojega prostega časa in marsikdo se na začetku odloči za to obliko dela zaradi novih poznanstev, nudenja pomoči tistim, ki jo potrebujejo, in osebnega zadovoljstva. Ta oblika neformalnega izobraževanja in priložnostnega učenja mladim omogoča tudi dostop do znanja in veščin, ki jih sicer ne morejo pridobiti s formalnim izobraževanjem. Prav zato je še toliko bolj pomembno, da se mlade spodbuja k prostovoljstvu.

KAJ STORITI, KO NE GRE VEČ?

Ni potrebno izgubljati besed, da ima prostovoljstvo pozitiven učinek na posameznike in družbo na splošno. Vseeno pa smo prostovoljci kljub vsem pozitivnim vidikom prostovoljstva lahko tudi izkoriščani ali pa ne dobimo ustrezne podpore in smo potisnjeni v določene situacije, katerim morda niti nismo kos. Tudi pri tabornikih se kdaj zgodi, da zaradi pomanjkanja vodnikov ali vodstva, nekdo prevzame vlogo, za katero še ni pripravljen. Posledični posamezniku prostovoljstvo ni več v veselje, ampak v obvezo. To ne pomeni, da

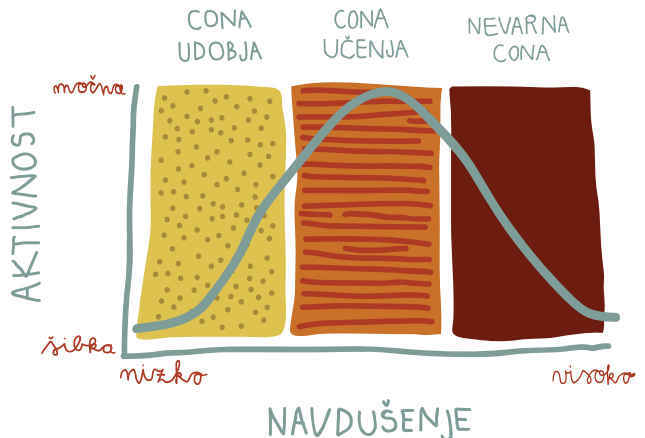
je potrebno zbežati od odgovornosti, ko sem nam pojavi, ampak je pomembno poznati svoje potrebe, želje in sposobnosti, in odgovornosti prilagoditi njim.

Glede na eno izmed psiholoških teorij o motivaciji (teorija vznurjenosti/navdušenja) se bomo največ naučili, ko bo stopnja navdušenja oz. potreba po nečem novem visoka in ko se bomo hkrati počutili, da to lahko dosežemo. Takrat smo v coni učenja in to je cona, kjer je stopnja motivacije najbolj optimalna in takrat najbolj osebno zrastemo. Če vedno ostanemo le v coni udobja, kjer je navdušenje srednje visoko, aktivnost pa zmoremo zagotovo izvesti, se lahko začnemo dolgočasiti in se sprašujemo, zakaj še vztrajamo. Tak primer so npr. vsakotedenski taborniški sestanki, kjer počnemo aktivnosti, ki jih že dodobra znamo izvajati. Počutimo se udobno, a naučimo se mnogo manj in počasi postane vse skupaj dolgočasno. Lahko se nam tudi zgodi, da moramo nekaj doseči, vendar nimamo potrebnih znanj, da bi to dosegli. Potisnjeni smo v situacijo, ki ji nismo kos. Znajdemo se v nevarni coni, kjer ne vemo, kako naprej in kako se bo vse skupaj končalo. Takrat je nujno imeti mentorja ali znanje o postavljanju lastnih mej – znati reči "ne".

ASERTIVNOST

Svoje mnenje je tudi potrebno sporočiti na jasnem, odločenem in spoštljivem načinu, tako do nas kot do sogovornika.

Tej večini pravimo asertivnost. Asertivnost nam pomaga, da se izognemo konfliktom. Gre za odloč-

nost, samozavest, poštenost in spoštljivost hkrati. Cilj asertivnega pogovora je kompromis oziroma doseganje stanja "jaz sem v redu in ti si v redu", torej vzajemno sprejemanje. Asertivni posamezniki se zavedajo svoje odgovornosti, ki jo imajo do drugih ljudi in enako pričakujejo od ostalih. Svoje namere izražajo odkrito, nenasilno, nikoli v škodo drugih in na način, ki kaže da spoštujejo tako sebe kot druge.

Če želimo biti uspešni prostovoljci in zadovoljni sami s sabo, je torej priporočljivo, da se vedemo bolj asertivno. Začne se pri nas – s preprostim razmislekom o različnih vidikih samega sebe.

S tem, ko bomo vedeli, kaj hočemo, bomo lahko še boljši pri tem, kar delamo kot prostovoljci. Najprej pa je seveda potrebno poskrbeti za svoje dobro počutje. Šele takrat lahko vse dobro prenašamo tudi na druge in ob tem sami rastemo.

KAJ LAHKO STORIM ZASE?

Opisujemo le nekaj načinov, kako se bolje spoznati in rasti.

- Spoznavanje svojih močnih in šibkih lastnosti: Naredi seznam svojih pozitivnih in negativnih lastnosti, premisli o njih in o tem, kaj ti pomenijo in kaj ti prinašajo. Razmisli, kako jih lahko vključiš v prostovoljstvo in pri katerih potrebuješ še več podpore.
.....
- Zavedanje svojih želja, ciljev: Naredi dva seznama, in sicer enega za želje, cilje, ki si jih želiš in enega za želje, cilje, ki jih potrebuješ pri doseganju svoje kariere, prostovoljske ali življenjske poti. Preglej, kje se seznama prekrivata in katere izkušnje potrebuješ in si jih obenem tudi želiš. To so tiste želje, ki si jih resnično želiš uresničiti in imaš zanje tudi dovolj znanj in izkušenj.
.....
- Razvijanje svojih močnih lastnosti in premagovanje svoje šibkosti: Osebni razvoj je povezan z razvojem samozavesti, ki pa jo krepimo z dosežki in novim izkušnjami izven cone udobja. Trudi se, da boš pogosto počel nove stvari, na katere boš ponosen in boš lahko krepil svoje prednosti. Predvsem razvijaj empatijo, strpnost, odprtost, odgovornost in iskrenost.

NAGRADIMO SE

Ob vseh prostovoljnih aktivnostih ne smemo pozabiti na to, da se je ob koncu potrebno nagraditi. Je že res, da je nagrada že prostovoljstvo samo, ampak naše prostovoljno delo ne sme postati samoumevno. Nikoli ne škodi, če se nagradimo tudi z zunanji motivatorji, kot so izlet v dobri družbi, dobra hrana, dobra zabava in kakšen predmet, ki si ga že nekaj časa želimo. Tako še dodatno okrepimo spomin na vse pozitivne vidike, ki nam jih je prineslo prostovoljstvo.

Taborniki v tujini

Besedilo: Urban Lečnik Spačič - ULS, foto: Natascha Skjaldgaard in Domen Svetko

Slovenski taborniki smo člani svetovne skavtske organizacije – WOSM-a (World Organisation of the Scout movement) od leta 1994, kar pa pomeni, da smo od takrat člani tudi Evropske skavtske regije (ESR), ki danes združuje skavte iz 41 evropskih držav.

KAJ JE ESR

Razmerja med Evropsko skavtsko regijo (ESR) in članicami bi lahko opisali kot razmerje med Zvezo tabornikov in rodovi. Glavne usmeritve dela prihajajo s strani držav (pri nas rodov) na konferenci (pri nas skupščini), ki se odvije vsake 3 leta. Letošnje leto je Evropska skavtska konferenca potekala pri naših sosedih, na Hrvaškem, in sicer v obmorskem mestu Split. Zanimivost Evropske skavtske regije je definitivno ta, da je konferenca združena skupaj s konferenco WAGGGS-a (The World Association of Girl Guides and Girl Scouts), saj v Evropi poteka kar nekaj dogodkov v sodelovanju z obema organizacijama. Ena izmed takih stvari je vsakoletni izobraževalni dogodek The Academy, ki je letos potekal v Sloveniji, prihajajoči evropski jamboree na Poljskem in že znani mednarodni tabor Roverway.

KONFERENCA ESR

Zakaj smo se taborniki udeležili konference? Pomembno je, da smo kot člani ESR prisotni pri sprejemanju načrtov regije, prejemanju informacij in krepitevi partnerskih odnosov. Hkrati pa je konferenca odličen prostor za mreženje, izobraževanje, povečanje prepoznavnosti in vpliv ZTS v ESR. Letošnje konference sva se v avgustu udeležila dva predstavnika ZTS, Eva Bolha in

Urban Lečnik Spaič. Zame je bila to prva izkušnja delegata na mednarodni konferenci, Eva pa je tukaj že izkušena in pozna vse trike. Delegati iz ostalih držav so bili več kot odprti za druženja, spoznavanje, debate ... K dobremu sprejemu pa je pripomogla tudi WOSM-ova konferenca v Sloveniji. Kdor koli je bil leta 2014 pri nas, je znal povedati lepe stvari o svojem obisku naše države. Pohvalili so naše delo, prostovoljce in celotno izpeljavo konference, na kar smo lahko zelo ponosni še danes.

Konferenca ESR je zelo podobna naši skupščini, govori se o finančah, predstavlja se rezultate dosedanjega dela, planira se za naprej in voli nove člane v evropski odbor oz. pri nas v izvršni odbor. Glavne razlike so, da traja štiri dni, ima dva uradna jezika (angleščino in francoščino), ima veliko spremljevalnega programa (med odmori je glasba) in ljudem se ne mudi domov, saj vejo, da se bodo naslednje jutro spet vrnili k zasedanju. Mogoče lahko kakšno od teh stvari vpeljemo tudi pri nas?

Vrhunec konference so bile definitivno volitve, kjer se je 10 kandidatov potegovalo za šest mest v komiteju. Proces kandidatur se je začel že pred poletjem, ko so kandidati začeli pošiljati svoje opise in programe. Ni manjkalo pogovorov na štiri oči, lobiranj, predstavitev in podobnih zadev. Zanimivo pri procesu odločanja (o splošnih zadevah, finančah, načrtih ...) je to, da ima vsaka država šest glasov (skupaj 246), ki jih lahko porabi kot celoto ali jih razdeli, npr. 3 za, 2 proti in 1 vzdržan. Pri procesu volitev (funkcionarjev) pa je tako, da ima vsaka država 36 glasov za šest mest v komiteju. Tukaj pride deljenje glasov v poštev, saj daš lahko vsakemu kandidatu od 0 do 6 glasov.

Poleg plenarnega zasedanja je veliko programa potekalo po delavnicah, kar je popestrilo dogajanje, hkrati pa nas delegate prisililo, da nismo zaspali za računalniki. Ker sva bila samo dva, sva si morala sproti razporejati, na katere delavnice bo šel kdo, da sva obiskala čim več različnih tem. Udeležila sva se predvsem tistih, ki so lahko trenutno aktualni za ZTS: priprava strategije organizacije, nagrajevanje prostovoljcev, partnerstva z organizacijami. Nekatere delegacije so imele pet, šest delegatov in pri razporejanju niso imele toliko težav. Poleg prisotnosti na zasedanjih, delavnicah, volitvah je vloga kandidata tudi ta, da se družijo in spoznava s skavti iz ostalih držav. Poleg krepitve osebnih veščin, novih poznanstev je to koristno za ZTS, saj se na ta način lahko pridobijo nove ideje, pridobijo izkušnje in partnerstva za nove projekte.

KAM GREMO MEDNARODNO

Triletni plan ESR se je sestavljal dobro leto, pri procesu pa so imele države članice veliko vlogo. Sestavljen je tako, da bo omogočil razvoj regije in organizacij članic. Struktura regije naslavlja podobne elemente, kot si jih postavljamo v ZTS: komunikacije, finančna stabilnost, delo s prostovoljci, program in delovne metode organizacije. Strateške prioritete evropske regije v naslednjem triletju so vpeljevanje smernic trajnostnega razvoja, merjenje vpliva skavtstva ter povečevanje raznolikosti in inkluzije v skavtskih organizacijah.

ALIVEŠ?

WOSM SERVICES

Z letošnjim letom se je na ravni WOSM-a aktivno začela pripravljati in uporabljati platforma **WOSM Services** (WOSM-ova pomoč). Spletna platforma, ki ponuja vsebine s področji, kot so: komunikacija, delo z odraslimi prostovoljci, dobro vodenje, strateško planiranje, duhovnost... Področja so aktualna predvsem za nacionalne organizacije, hkrati pa lahko pridejo zelo prav tudi posameznikom, ki se ukvarjajo s temami na teh področjih. Poleg dokumentov so na voljo tudi primeri dobrih praks, video predstavitve in spletni treningi. Najdete pa jih na bit.do/ffa5D.

FOSE ALI FRIENDS OF SCOUTING

Gre za posebno vejo evropske skavtske fundacije, namenjeno finančni podpori projektov v Srednji in Vzhodni Evropi, ki posledično pomagajo pri razvoju in rasti evropske skavtske regije. Prijavite lahko kateri koli projekt, ki ste ga pripravili v vašem rodu. Ta projekt pa mora seveda imeti jasno določene cilje, metodo in rok izvedbe. Vaš projekt bodo lahko podprli potencialni donatorji. Kar pomeni, da prijavljen projekt ne pomeni avtomatsko tudi prejetih sredstev.

Tudi v Sloveniji imamo nekaj članov FOSE in tudi v Sloveniji je bilo nekaj projektov financiranih preko te fundacije. Če te zanima več o celotni zadevi, če želiš tudi ti prispevati v fundacijo in k razvoju taborništva na nekoliko drugačen način, si preberi novico na Stenčasu. Ravno letos pa je naš starešina Jernej Stritih postal doživljenjski član te skupine.

KAJ WOSM PONUJA MENI

V Splitu se je ponovno srečalo nekaj posameznikov, ki so bili leta 2014 na mladinskem forumu na Rogli. Ti posamezniki so še danes aktivni taborniki, ki so prevzeli aktivne vloge v taborništvu oz. širši družbi na nacionalni, evropski in globalni ravni: člani svetovnega skavtskega komiteja, mladinski svetovalci, člani evropskega skavtskega komiteja, vodje konferenc in delegati, poslanci, člani izvršnih odborov nacionalnih organizacij, načelniki nacionalnih organizacij, predstavniki v evropskih mladinskih

platformah ... Udeleževanje na mednarodnih akcijah ti lahko prinese znanje in motivacijo za nadaljnje delo v taborništvu. Možnosti je kar nekaj in med seboj se zelo se razlikujejo.

ŽELIŠ SODELOVATI?

Če imaš željo ali vprašanja, pocukaj za rokav načelnico za mednarodno dejavnost Anjo Slapničar, pišeš ji lahko na nacelnik.md@taborniki.si.

Umrla bi zate in druge izgubljene zgodbe

Besedilo: Nik Žindaršič, fotografija: SiNi

Končano okrevanje po poletnih taborniških romancah in šolsko obdobje težita k temu, da roke zagrabijo in oči požrejo zgodbo, ki bi obudila spomine ali vzbudila upe za prihodnost.

Za to je morda najbolj primeren pisatelj Fitzgerald, ki je najbolj poznan po romanu *Veliki Gatsby*, prikazu življenja v dvajsetih letih prejšnjega stoletja in trpljenja zaljubljenecv v njem. V zbirki kratkih zgodb se ukvarja s podobnimi temami, vendar so zaradi svoje dolžine morda še bolj prepričljive in udarne, kot je roman.

ZGODBE O LJUBEZNI

Vseh osemnajst zgodb se tako ali drugače ukvarja z ljubeznijo. Z ljubeznijo vseh vrst, oblik in jakosti. Mnoge so bile ravno zato izgubljene, saj založniki niso hoteli objavljati zgodb, kot je npr. zgodba o potepuhinji in pisatelju, ki se srečata na vlaku, s katerim ona potuje nekam, kjer bi bilo življenje lepše in lažje, on pa raziskuje ljudi, kot so ona, ker o njih piše scenarij za film, posnet v obljubljeni deželi Hollywood. In se zaljubita. Fitzgeraldovi liki ljubezni ne iščejo, nekateri se je celo izogibajo, ona pa jih vseeno najde in sili v dejanja, ki jih drugače ne bi počeli.

Spet drugih zgodb pa sam Fitzgerald ni hotel izdati: nekatere so se mu zdele preveč osebne, za druge pa ni našel primerne zbirke ali trenutka, da bi jih izdal. Skupaj nudijo odličen vpogled v demografijo časa njegovega ustvarjanja: od najbolj revnih, tistih na robu preživetja do bogate aristokracije z razvajenimi otroki in časom za igranje nepomembnih iger. Tudi danes nekatere stvari ostajajo nespremenjene: ljubezen še vedno je, mogoče malo predružačena, vendar še vedno vseprisotna.

PREBERI VEČ

Povzeto po F. Scott Fitzgerald: *Umrla bi zate in druge izgubljene zgodbe (I'd Die for You and Other Lost)*. Priporočeno branje za starejše GG in starejše.

Poletna taborniška zgodba – zmagovalka literarnega natečaja

Besedilo: Nik Žnidaršič, foto: Pija Šarko

Kaj iščemo, ko beremo taborniško zgodbo? Like – tabornike, raznolike, z nečim, kar jih razlikuje od drugih, pa naj bo to humornost, spretnost ali apatija. Zanimivo, vznemirljivo zgodbo, s presenečenji, ki jih imamo radi (kot pravi Manca Poročnik v zmagovalni zgodbi). In predvsem prijateljstvo, v kakršni koli že bodi obliki: z rižem skuhanim v sumljivi vodi ali sočlanom kot požarnim alarmom. Najbolje je vse to združila in zapisala prav Manca, katere zgodbo tudi objavljamo.

ŠE VEDNO SE SVETIMO

Hodim. Gledam v tla in poslušam korake še sedmih ljudi, ki sem jih spoznala pred nekaj dnevi. Nahrbtnik za bivak še nikoli ni bil tako lahek. Medtem razmišljam o navodilu, ki smo ga dobili: "Ne vzeti dosti stvari. Vzemite toliko, kot če bi šli na enodnevni izlet." Ozrem se in na hitro premerim opremo obeh vodnikov. Nahrbtnik prve je bil izjemno majhen in še ta napol prazen, drugi, ki ga pravzaprav nihče od nas ni poznal, pa nahrbtnika sploh ni imel. Pomislim, da tukaj nekaj ni prav, ampak jaz imam taka "presenečenja" rada, zato o tem neham razmišljati in se spustim v pogovor z ostalimi.

Nismo šli pretirano daleč, ko nam vodnik že zakliče, da naj, ko se nam zdi primerno, zavijemo v gozd. Na hitro smo se spogledali, naredili še nekaj korakov, zavili s ceste in nadaljevali globlje v gozd, dokler nismo za seboj zaslišali: "Stop, lahko se ustavite!" Neznani vodnik se nam je predstavil. Bil je specialist bivanja v naravi in takrat nam je postalo jasno, zakaj imamo s seboj tako malo stvari. Kmalu za tem smo že delali naravni bivak, ki je bil samo vaja in za katerega naj bi imeli le eno uro časa. Spreletela me je misel, kaj bomo delali potem, saj smo imeli pred seboj še cel dan, ampak ko je minevala tretja ura gradnje bivaka, sem to misel popolnoma opustila. Sledilo je postavljanje zasilnega bivaka v dvojicah, no me smo naredile kar kvartet. Delo nam je otežilo dejstvo, da smo imeli v nahrbtnikih ravno toliko stvari, kot bi jih potrebovali za enodnevni izlet. Ko so bili naši zasilni bivaki za silo postavljeni, sta se vodnika odločila, da nas zapustita in odideta vsak v svoj tabor. To smo vsi po malem že pričakovali, imam pa občutek, da so naši pogledi bili malo mešani.

Čez par sekund nam je bila ta ideja že všeč ... no, vsaj meni. Me štiri, ki naj bi spale pod isto streho, smo kar hitro sprejele odločitev, da je naša streha res bolj za silo narejena in bo boljše, da je sploh nimamo, saj: "Nau dažja."

Moški del ekipe se je odločil, da gre do reke po vodo, ker smo je imeli premalo, da bi pogasili ogenj. Ni trajalo dolgo in že so bili nazaj z vodo in "večerjo". Nekaj časa sem jih gledala med debli dreves in poskusila razločiti, kaj je tista stvar, ki jo je eden od njih nesel. In že se je zaslišal Minkin krik: "De mi nikul več ne prneseš vivrce." Potem pa še odgovor: "Ne skrbi, jutri bo jelen." In ker smo bili res že zelo lačni, smo hitro začeli kuhati. Brez skrbi, ne verice. V konzervo smo zlili vodo, riž, na koncu pa ga polili s paradižnikovo omako. Začnemo jesti. Čez nekaj časa pa: "Ej, ma s kiro vodo smo mi to skuhalo?" "Z uno iz Lahinje, zakaj?" "Veš, ni glih užitna voda ... Lahko imamo posledi..." "Maa nee, dej, sej se je prekuhalo." "Važno, da je bil riž vsem fin, vsaj jaz že dolgo nisem jedla tako dobrega." :-)

Glede na tamkajšnje nočne temperature je naš kvartet sprejel predlog, da prespimo stisnjene kot sardele in bo ena pač morala biti čisto zraven ognja. No, jaz pa sem bila tik ob njej. Nekaj časa sem še gledala v črne krošnje dreves, potem pa zašepetala na svojo desno: "Ko začneš goreti, me zbudi," in dobila kratek odgovor: "OK." Čez nekaj časa, ko je dojela, kaj sem rekla, pa: "Čaki, kajjjj??" Sem se delala, da že spim, in po tistem, res nisem bila več dolgo budna. Nisem dolgo spala, pa se zbudim prvič, drugič, tretjič, četrto, vedno vsi spijo, sliši se le veter med krošnjami. Nekaj časa gledam v nebo in vedno zaspim nazaj. Petič me je zbudila moja leva sardela: "Ow, Manca, daž pada!" Glavo nagnem na desno (bile smo tako stisnjene, da se je bilo praktično nemogoče obrniti) in vidim, da je desna sardela bila bolj skuša, saj ji spanje z dežnikom ni šlo prav dobro. Jaz napol v spanju samo odgovorim: "Who cares? Ej, js grem spat." In sem zaspala. Na srečo so nam oblaki prizanesli in niso spustili prevelike količine vode.

Zjutraj smo bili kar hitro pokonci. Ognjišče smo polili s tisto vodo, ki nam je ostala, torej pitno, ki smo jo imeli še iz tabora, pobrali vse stvari in glavno: prostor zapustili takšnega, kot nam ga je ponudila narava; ter se odpravili nazaj proti taboru. Tam je bilo seveda prvo vprašanje: "Hoj, kako je blo na bivaku?" Odgovor: "Full dobro, malo se svetimo zaradi riža iz Lahinje, ma smo preživeli."

Manca Poročnik, 15 let,
Rod snežniških ruševcev, Ilirska Bistrica

Napotki za pisanje voščil

Besedilo: Zala Šmid, foto: Matic Pandel

Ok, tole boste dobili v nabiralnike novembra. Kljub temu pišem o praznikih in božiču. Zakaaaaaj, a ni dovolj že to, da so vse trgovine polne prazničnih okraskov in smrečic takoj, ko pospravijo sveče in ikebane za prvi november? Zdaj se gremo pa še pri tabornikih nekaj podobnega? Je pač tako, da novega *Tabora* decembra ne bo, zato se od starega leta poslavljamo že zdaj.

Enkrat čisto na začetku mojih pisarij o pravopisu in jeziku sem že omenila, da **se božič piše z malo**. Enako velja za novo leto, martinovo, valentinovo, dan reformacije in tako naprej po spisku. Izjema? **Prazniki, ki vsebujejo lastna imena**, teh pač ne moremo pisati z malo: Prešernov dan, dan Rudolfa Maistra in Marijino vnebovzetje.

Vsako leto mi vsaj dva človeka rečeta, da to pa res ni lepo, da se božič z veliko piše zaradi spoštovanja praznika. Če bi spoštovanje res igralo tako veliko vlogo v pravopisu, potem bi bili tudi vi vsi Prostovoljci ... seveda za nas ste in nič ne bo narobe, če kdaj komu rečete, da je Prijatelj, Človek ali Prostovoljec z veliko, le na splošno se to ne počne. Drugi zahtevajo, da božič pišemo z veliko v krščanskem okolju. Tudi to ne bo šlo, saj je knjižni jezik tisti, ki skrbi, da je **formalna in javna raba poenotena**, ne glede na okolje. Tudi hanuka, bajram in ramadan so zapisani z malo, za vse torej velja isto.

V veliko voščilih vidimo, da se **velika začetnica** uporablja tudi za vse, kar osebi želimo: Sreče, Zdravja, Uspeha ... Tega prosim ne počnite, nihče ne bo mislil, da ga imate manj radi, če uporabite lepo malo začetnico, kot je pač prav. Prav tako ni treba pisati Vam in Vaše. To sicer ni napaka, pravopis to dovoljuje, ko pišemo eni osebi, ne skupini, in ko to osebo zelo spoštujemo. Spet – nihče ne bo zameril, če bo zamek zapisan z malo.

Za konec še to – čeprav vas je tale zapis mogoče prestrašil in nikoli in nikdar ne boste več uporabili velike začetnice v zvezi s prazniki, pa krivice nikar ne naredite dobrim možem. Dedek mraz, Božiček, Miklavž in kar je še **tistih, ki prinašajo darove, naj ostanejo lepo zapisani z veliko** – tako jim je vendar ime!

Za domačo nalogo tokrat napišite dve pismi – eno namenite kateremu izmed ravno omenjenih bradatih dobrotnikov. Pravopisno pravilno mu zaželite lepe praznike in napišite neoporečen seznam želja. Drugo pa lahko pošljete na revija.tabor@taborniki.si. Povejte, o čem si še želite kaj prebrati, česa v slovnici ne razumete, kaj vam gre res na živce pa bi bilo vredno podeliti s sorodnimi dušami, ki ljubijo lepo slovenščino. Z veseljem vam v novem letu izpolnimo kako željo!

Besedna mreža

Pripravila: Suzana Podvinšek

V mreži poišči besed, ki so našete v stolpcih spodaj:

DECEMBER
SNEG
TOPLINA
VESELJE
OBJEM

OB DAROVANJE
DARILO
SREČA
ČESTITKA
DRUŽENJE

PRIJATELJI
PRAZNIKI
PIŠKOTI
USTVARJANJE
POMOČ

DOBROTA
MIR
DAR
ŽELJE
DOBRODELNOST

T	E	J	N	E	Ž	U	R	D	A	U	T
I	J	L	E	T	A	J	I	R	P	S	B
R	N	Ž	O	A	N	I	L	P	O	T	R
E	A	E	N	T	M	I	K	N	J	V	E
B	V	L	P	O	R	E	L	O	E	A	P
M	O	J	S	R	L	E	J	S	T	R	I
E	R	E	I	B	D	I	E	B	A	J	Š
C	A	M	O	O	S	L	R	Z	O	A	K
E	D	A	R	D	J	R	N	A	G	N	O
D	B	B	V	E	O	I	E	E	D	J	T
P	O	M	O	Č	K	L	N	Č	J	E	I
D	A	K	T	I	T	S	E	Č	A	E	C

Črke, ki ti ostanejo, po vrsti vpiši v kvadratke spodaj, da dobiš rešitev.

Rešitev: Tabornik je prostovoljec.

MANU CHAO

Me gustas tu

Priprava: Maks E. Obelšer, foto: Matic Pandel

Skozi celotno skladbo se ponavljajo akordi h A e, vsi akordi se igrajo z bare prijemi, h na 2. prečki, A na 5. in e na 7.

Me gustan los aviones, me gustas tu.
 Me gusta viajar, me gustas tu.
 Me gusta la mañana, me gustas tu.
 Me gusta el viento, me gustas tu.
 Me gusta soar, me gustas tu.
 Me gusta la mar, me gustas tu.

Refren:

Que voy a hacer,
 je ne sais pas
 Que voy a hacer
 Je ne sais plus
 Que voy a hacer
 Je suis perdu
 Que horas son, mi corazon

Me gusta la moto, me gustas tu.
 Me gusta correr, me gustas tu.
 Me gusta la lluvia, me gustas tu.
 Me gusta volver, me gustas tu.
 Me gusta marihuana, me gustas tu.
 Me gusta colombiana, me gustas tu.
 Me gusta la montana, me gustas tu.
 Me gusta la noche, me gustas tu.

Refren

Me gusta la cena, me gustas tu.
 Me gusta la vecina, me gustas tu.
 Me gusta su cocina, me gustas tu.
 Me gusta camelar, me gustas tu.
 Me gusta la guitarra, me gustas tu.
 Me gusta el reggae, me gustas tu.

Refren

Me gusta la canela, me gustas tu.
 Me gusta el fuego, me gustas tu.
 Me gusta menear, me gustas tu.
 Me gusta la Coruna, me gustas tu.
 Me gusta Malasana, me gustas tu.
 Me gusta la castana, me gustas tu.
 Me gusta Guatemala, me gustas tu.

Refren 3x

Que horas son, mi corazon
 Que horas son, mi corazon
 Que horas son, mi corazon
 Que horas son, mi corazon
 Que horas son, mi corazon

Radio reloj, Cinco de la mañana
 No todo lo que es oro brilla
 Remedio chino e infalible

Bojan in Tinka **postavljata stolp** PIŠE: TISA RIŠE: ŠEKI

ŠKLJOC!

"Spomin na tiste dni, na zvezdane noči, priključite melodijo ...!" Tako zveni le del Inštruktorske balade, ki v marsikaterem taborniku vzbudi občutek toplote in na dan priključite prijetne taborniške spomine. Nekateri od teh so zapisani nekje v nas samih, drugi v taborniških dnevnikih, nekatere pa nekdo ujame v objektiv. Preko fotografij podoživljamo vse svoje prigode, nezgode, srečne, vesele trenutke pa tudi tiste, ki nas spomnijo na kakšno bolj turobno stvar.

V Škljocu smo se tokrat vrnili v tople, brezskrbne, počitniške dni in na taborjenje, ki vsakemu taborniku predstavlja vrhunec taborniškega leta. Večeri ob tabornem ognju, gozdne urice pod krošnjami dreves, spanje pod zvezdnatim nebom, orientacije po okoliških travnikih, športne in ustvarjalne dejavnosti ... Vse dogodivščine, ki se nam pripetijo v taborniških vrstah, v nas pustijo sled, na fotografijah pa spomin, ki ga tako radi podoživljamo.

Foto: Jer Pelhan

Foto: Tim Godec

Foto: Žiga Debevc

Foto: Matic Pandel

Foto: Suzana Podvinšek

A woman with curly hair, wearing a bright blue winter jacket, black pants, and a blue beanie, is captured mid-air in a joyful jump. Her arms are spread wide, and she has a happy expression. The background features a vast, snow-covered mountain range under a cloudy sky. In the foreground, there are snow-laden evergreen trees and a wooden fence. A large, stylized blue quotation mark graphic is overlaid on the bottom left of the image, framing the text.

**NA POTI K
SREČI
SMO, KO
OSREČUJEMO
DRUGE.**

Robert Baden-Powell